

Schoon moet ook echt schoon zijn

Een belangrijke schakel in het totale concept dat hospicezorg heet, is de huishoudelijke hygiëne. In Hospice Wassenaar wordt daar de uiterste zorg aan besteed. Om onze gasten ook op dit gebied privacy en optimale kwaliteit te kunnen bieden, wordt deze taak niet uit handen gegeven. Vrijwilligers nemen de schoonmaak van de gastenkamers voor hun rekening. De badkamers, de gemeenschappelijke ruimtes en de kantoren krijgen dagelijks een beurt van twee vaste huishoudelijke hulpen: Khadija Tidarhi en Daniëlle Altorf. Khadija is in dienst van Florence. Op haar achttiende kwam zij vanuit Marokko naar Nederland. Inmiddels is zij een alleenstaande moeder van twee tienerdochters. Vanaf 2009 is zij werkzaam in het hospice. Altijd goed gehumeurd, is zij een graag geziene collega. Hoewel Khadija redelijk goed Nederlands spreekt, is zij daar zelf wat onzeker over. Lachend verduidelijkt zij: 'Ik ben er wel voor naar school geweest hoor, maar met een jong gezin had ik niet veel tijd om te leren. Toen ik moest gaan werken was mijn keuze voor huishoudelijk werk een hele bewuste. Mijn dochters zeggen altijd dat het mijn hobby is om schoon te maken en te stofzuigen. Ze hebben er veel respect voor dat ik dat ook in het hospice doe. Dat zeggen ook mijn familieleden en vrienden. Ik moest het wel uitleggen, want in Marokko is een hospice onbekend.'

Vooruitgang

Khadija verhuisde mee naar het nieuwe pand en is blij met haar veranderde werkomgeving; 'Alles is veel praktischer en er is meer ruimte om ons werk te doen. We hebben nu een trolley waardoor alles bij de hand is. In het oude hospice kon dat niet, omdat er geen plaats voor was. Daar liep je met allemaal losse flessen en doekjes. Ik vind het fijn als alles weer netjes en fris is. Vooral de badkamers en wc's. Die moeten perfect zijn.'

Twee werelden

Naast het hospice heeft ze ook een verpleeghuis als vast werkadres. Zij ervaart het als twee verschillende werelden: 'In het verpleeghuis heb ik een hele leuke - vaak langdurige - vriendschappelijke band met de bewoners. In het hospice verblijven mensen maar kort. Soms vind ik het best moeilijk om te zien hoe ziek ze zijn en ook trek ik het me weleens aan als iemand overlijdt en ik zie het verdriet. Toch neem ik het niet mee naar huis. Als ik naar buiten stap laat ik alles achter in het hospice. Eén keer heb ik wel echt gehuild. Toen er een hele lieve mijnheer overleed die mij aan mijn vader deed denken.'

Khadija: Als ik hier binnenstap word ik blij

Hoewel de twee organisaties duidelijk verschillend zijn, spreekt Khadija over beide met evenveel warmte in haar stem. Toch heeft het hospice een streepje voor: 'Het hospice is veel kleiner en huiselijker. Het is ook gezellig. Niemand loopt in uniform en iedereen is hetzelfde. De zorg wordt met zoveel liefde en persoonlijke aandacht gegeven. Dat blijf ik bijzonder vinden en ook voor mij is dat voelbaar. Als ik hier naar binnenstap word ik blij en krijg ik een echt thuisgevoel.'

Wil de Looze

Inhoud

Terugblik festiviteiten 10 jaar Hospice Wassenaar	2
Uit de kamer van de coördinatoren	3
Gouden momenten	3
De juiste man	
op de juiste plek in de juiste tijd	4-5
Ongeneeslijk ziek, en dan...?	6
Oprecht dankbare herinnering	7
Dank voor alle bijdragen	8

Terugblik festiviteiten 10 jaar Hospice Wassenaar

In september 2005 opende Hospice Wassenaar de deuren. Het stichtingsbestuur had daarbij een duidelijk doel voor ogen: een onderkomen creëren waar mensen die nog maar kort te leven hebben, in een zo huiselijk mogelijke sfeer, omringd door hun naasten en voorzien van goede zorg, afscheid kunnen nemen van het leven. Een nieuwe voorziening voor het verzorgingsgebied Wassenaar, Voorschoten en Noord Den Haag.

In de afgelopen tien jaar is gebleken dat het hospice in een behoefte voorziet en heeft het een onmisbare positie verworven in de zorgketen in onze regio. Inmiddels hebben bijna 600 mensen er op een liefdevolle manier de laatste fase van hun leven kunnen doorbrengen. Reden genoeg om dit najaar uitvoerig stil te staan bij het tweede lustrum. Begin september was er een feestelijke bijeenkomst in Voorschoten voor en met alle vrijwilligers. Zonder de belangeloze en grote inzet van de ongeveer 80 vrijwilligers zou het hospice immers nooit kunnen functioneren. Elke dag opnieuw zorgen zij ervoor dat het onze gasten aan niets ontbreekt. Aan scheidend voorzitter Gabriele Lansbergen werd - als dank voor zijn jarenlange, tomeloze inzet voor het hospice - de gemeentelijke legpenning van Wassenaar uitgereikt door burgemeester Jan Hoekema.

Alle medewerkers en vrijwilligers bijeen om het 10 jarig bestaan te vieren

Op 23 september organiseerden we in de dorpskerk in Voorschoten een symposium voor relaties en zorgprofessionals met als titel 'Het zal ons een zorg zijn.' In een volle zaal werd gesproken en gediscussieerd over tien jaar kennis en kunde in de keten van de palliatieve zorg. Welke kennis is er opgebouwd? Hoe kunnen we dit optimaal benutten? En hoe kunnen we zorgen voor een nog betere samenwerking tussen de diverse zorgverleners? De Belgische arts en klinisch psycholoog prof. Manu Keirse hield een indrukwekkende inleiding over de relatie tussen patiënten en zorgverleners. Aan de hand van treffende voorbeelden schetste hij hoe belangrijk zorgvuldige communicatie is. Bij verdriet en rouw is luisteren en het opvangen het meest belangrijk. 'Maak je nooit druk over 'Wat moet ik zeggen?' Maar stel je de vraag: 'Wat zouden die mensen met hun verdriet aan mij willen zeggen? Ga niet om zelf te spreken, maar om te luisteren. Geen twee mensen rouwen op precies dezelfde wijze.

Een goed gevulde Voorschotense Dorpskerk bij het jubileumsymposium

Verdriet is als een vingerafdruk: het is herkenbaar voor iedereen, maar nooit voor twee mensen precies hetzelfde.'

Als tweede spreker trad dr. Yvette van der Linden op, hoofd van het expertisecentrum palliatieve zorg van het LUMC. In haar inleiding benadrukte ze het belang van een betere samenwerking tussen de verschillende medische disciplines. Het expertisecentrum vervult daarin een belangrijke rol, bijvoorbeeld door jonge artsen toe te rusten met competenties die nodig zijn om goede palliatieve zorg te geven. Prof. Saskia Teunissen, hoogleraar hospicezorg in Utrecht, ging vervolgens in op haar onderzoek hoe hospicezorg optimaal kan aansluiten op de wensen van gasten en hun naasten. 'Zorg op maat is natuurlijk al jaren een populaire uitdrukking', vertelde Teunissen. 'Juist in de allerlaatste levensfase is de eigenheid van mensen belangrijk. Ik wil weten hoe we hen hierin vroegtijdiger kunnen ondersteunen, hen voorlichten over de keuzemogelijkheden. Zodat ze een plek vinden die past bij hun ziektebeeld en ziekteverloop, hun sociale omgeving en bij wie zij als mens zijn. Ook verwijzers moeten beter op de hoogte zijn van de wensen en mogelijkheden. Niet kijken waar plaats is, maar waar de patiënt het beste past.'

Afsluitend bevestigde dagvoorzitter Jacques Hoornweg datzelfde belang. Het is immers ook juist die goede samenwerking tussen alle partijen – medici, coördinatoren, verpleegkundigen en vrijwilligers – die het hospice zo bijzonder maakt. Samen kijkend of en hoe het nog beter kan. En daarbij altijd het belang van de gast centraal stellend. Ook de komende jaren zullen alle betrokkenen zich blijven inzetten om de best mogelijke zorg te verlenen. Maar zij zullen ook kennis blijven delen en samenwerking versterken.

Meindert Stolk

Colofon december 2015

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Hospice Wassenaar. Verschijnt tweemaal per jaar in juni en december.

Oplage 1.600.

Hospice Wassenaar

Kerkstraat 79

2242 HE Wassenaar

Tel. 070-7796150

www.hospicewassenaar.nl

Uit de kamer van de coördinatoren...

Stormachtig buiten. Het klinkt tegenstrijdig als ik dit schrijf vanuit een weldadige rust die heerst in ons hospice. Geluiden van kletterende kopjes, op de achtergrond zacht geroezemoes van stemmen, een lachsalvo, de bel die gaat en een van onze vrijwilligers die het bezoek van harte welkom heet... Zomaar een woensdagmorgen na een stormachtige novembernacht. Helaas is ook deze keer de natuur een grotere kracht gebleken en heeft de wind ons tuinhuis in een nederige positie achtergelaten.

In ons dagelijks leven in het hospice zijn wij ons zeer bewust van grootse krachten. Onze gasten plaatsen hun wankel schreden op het laatste stuk van hun levensweg. De vrijwilligers, verpleegkundigen en coördinatoren volgen hen, buigen mee en proberen het leven voor de gasten met grote en kleine gebaren zo aangenaam mogelijk te maken. Natuurlijk zijn er tranen en de wetenschap dat het einde gaat komen, maar ook de momenten van het genieten van een sigaretje in de tuin, een glaasje wijn, een hapje... uiteindelijk wint ook hier de brede glimlach van het leven.

En ach, ons tuinhuis komt wel weer overeind!

Elsbeth Zonnevylle, coördinator

Gouden momenten

Zovelen dragen ons hospice een warm hart toe! Wat zijn wij ongelooflijk blij en dankbaar voor alle giften, klein en groot. Het zijn grootse gebaren en zonder al die bijdragen kunnen wij niet bestaan.

Iedere maandagmorgen is er zo'n gouden moment. Bert, de bloemenman van de Schouwweg, brengt een vrolijk bloemstuk voor de eettafel. Wij genieten daar de hele week van.

Rectificatie

In de vorige uitgave van ons blad is helaas een foutje geslopen. Odile Ebbing, die de trainingen voor vrijwilligers verzorgt, is van professie klinisch-pedagoog.

De juiste man op de juiste

Als deelnemer aan een sponsorfietsstocht van de Rotary tbv het hospice

Ontwikkeling en praktijk

In 2003 werd Gabriele voorzitter van een werkgroep die door de Gemeente Wassenaar in het leven was geroepen en als opdracht had te onderzoeken of er behoefte bestond aan een hospice in de gemeente. Die vraag kon al vrij snel met 'ja' worden beantwoord. Vervolgens werd de Stichting Hospice Wassenaar opgericht waarvan Gabriele het voorzitterschap vervulde. Deze stichting ging zich richten op fondsenwerving en het zoeken naar een geschikte locatie. Ruim twee jaar later, in september 2005, opende Hospice Wassenaar de deuren met als primair verzorgingsgebied Wassenaar, Voorschoten en Noord Den Haag. Tijdens de eerste jaren was het een van de belangrijkste

Een verraste voorzitter bij zijn afscheid

Als het gezegde 'je krijgt wat je verdient' enige waarheid bevat, gesternte. Ons hospice had zich namelijk geen betere eerste voorzitter van onvermoeibare inzet en vertrouwen in het uiteindelijke

bestuurstaken om de doelstellingen van het hospice zo breed mogelijk bekendheid te geven. Hierin praktisch ondersteund door de toegewijde inzet van een geweldig team van professionals en vrijwilligers werd die opdracht sterk vereenvoudigd. Het draagvlak voor het hospice in Wassenaar groeide zienderogen, zo ook in Voorschoten en Noord Den Haag. Het bestuur van de stichting had de eerste jaren dus voornamelijk een opbouwende taak en dat bleek hun - met 'doener' Gabriele Lansbergen aan het roer - zeer toevertrouwd.

Doorontwikkeling kolfje naar Gabriele's hand

Het hospice aan de Van Zuylen van Nijveltstraat werd door iedereen - gasten, familie en medewerkers - als een knus en warm huis ervaren. Toch was van meet af aan duidelijk dat het eigenlijk te klein was. Te weinig bergruimte en een verpleegkundigenkamer die zo klein was dat hij eigenlijk geen enkele arbo-toets kon doorstaan. Grootste pijnpunt vormden echter de gemeenschappelijke badkamers voor de gasten. Het was vrij snel duidelijk geworden dat eigen sanitaire voorzieningen voor mensen in de meest kwetsbare levensfase geen overbodige luxe is.

Na het eerste lustrum begon dan ook een lange zoektocht naar een grotere locatie. Opnieuw was het Gabriele die deze kar vol overgave trok. Kritisch, doortastend en met een duidelijk doel voor ogen werden veel locaties en mogelijkheden bekeken. Toen duidelijk werd dat het huidige pand aan de Kerkstraat in Wassenaar - na een essentiële bouwkundige aanpassing - aan

Team La

bed

vrijwel alle wensen en eisen voldeed, kreeg Gabriele 'geheel vrijwillig' opnieuw de fondsenwerving toegewezen. Iedereen binnen de hospice-organisatie wist dat er maar één man was die ervoor kon zorgen dat alle mooie toekomstplannen ook financieel gerealiseerd konden worden. Al tijdens de oprichting had Gabriele zich het fondsenwerven eigengemaakt en ook nu weer bewees hij dat kunstje nog uitstekend te beheersen.

ste plek in de juiste tijd

at dan moet Hospice Wassenaar gezegend zijn met een goed voorzitter kunnen wensen dan Gabriele Lansbergen. Na twaalf jaar succes legde hij per 1 oktober jl. de voorzittershamer neer.

Lansbergen

ankt!

Voorzitter en doener

Gabrie Lansbergen was veel meer dan een voorzitter. Vanaf dag één zat hij bijvoorbeeld ook de PR-commissie voor en veel van wat u gelezen hebt de afgelopen jaren kwam uit zijn pen. Hij verzorgde talloze presentaties bij diverse serviceclubs, waarvan hij genoot en zijn gehoor ook. Hij werd namens de Haagse regio gekozen als vertegenwoordiger in de ledenraad van de VPTZ Nederland (Vrijwilligers

Palliatieve Terminale Zorg). Het is slechts een bloemlezing, we kunnen met gemak een nieuwsbrief vullen met alles wat Gabriele de afgelopen twaalf jaar voor het hospice heeft gedaan.

Geheel terecht werd hij in 2012 dan ook Koninklijk onderscheiden voor zijn vrijwilligerswerk, waaronder dat bij het hospice. Zoals u elders in deze nieuwsbrief kunt lezen, ontving Gabriele bij zijn afscheid de legpenning van de gemeente Wassenaar uit handen van burgemeester Hoekema.

Samen sterk

Zonder iemand te kort te willen doen, durven wij te stellen dat Gabriele Lansbergen zich Mister Hospice mag noemen. Hij is een prachtig voorbeeld van de juiste man op de juiste plek in de juiste tijd. En zoals zo vaak, geldt ook hier: achter een prima vent staat een dito vrouw. Al die uren, al die inzet was niet mogelijk geweest zonder de niet aflatende steun en zeer actieve medewerking van zijn vrouw Karin. Tijdens zijn toespraak op het vrijwilligersfeest ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan, kwam Gabriele op de proppen met het aantal uren dat de vrijwilligers de afgelopen tien jaar in het hospice hebben gestoken: 120.000! Dat getal wordt met een hele voorzichtige rekensom moeiteloos met 10.000 tot 12.500 uur verhoogd als we de uren van `team Lansbergen` er aan toevoegen.

Stichting

Vrienden van Hospice Wassenaar

Toch is Gabriele nog niet uit beeld verdwenen. Hij blijft voorzitter van die andere zeer belangrijke stichting achter het hospice;

Een van de vele donaties die Gabriele in ontvangst mocht nemen

de Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar. Deze heeft tot doel het financieel ondersteunen van de werkzaamheden van de Stichting Hospice Wassenaar.

Gabriele en Karin, veel dank voor jullie tomeloze inzet de afgelopen jaren. Hospice Wassenaar heeft mede dankzij jullie een solide fundament waar wij met ons allen op doorbouwen!

Ruud Bellekom en Wil de Looze

Tijdens de openingsspeech in 2005

Vier themabijeenkomsten over het naderende levenseinde Ongeneeslijk ziek, en dan...?

In 2016 organiseert Hospice Wassenaar, in samenwerking met Florence en de Stichting Maatschappelijke Ondersteuning Wassenaar, vier themabijeenkomsten onder de titel Ongeneeslijk ziek, en dan...? Tijdens deze avonden worden onderwerpen behandeld waarmee mensen in aanraking komen als ze te horen krijgen dat ze ongeneeslijk ziek zijn. Na een inleiding door een deskundige is er ruimte voor gesprek en het stellen van vragen. Deze bijeenkomsten worden door het jubilerende hospice aangeboden aan alle belangstellenden. De eerste bijeenkomst is op donderdag 21 januari 2016 en vindt plaats in Cultureel Centrum Warenar in Wassenaar.

Doodgaan is een van de weinige zekerheden in het leven. Minder zekerheid is er over het tijdstip en de manier waarop. Wanneer je te horen krijgt dat je ongeneeslijk ziek bent, rijzen er allerlei vragen, zowel voor degene die het betreft als voor de mantelzorger: wat gaat er de komende periode met mij gebeuren, wat kan er allemaal nog, wat wil ik allemaal nog en heb ik daar nog invloed op? Welke impact heeft het op mij en mijn naasten, hoe neem ik afscheid en kan ik zelf beslissen over het moment van mijn overlijden? Op dit soort vragen zal tijdens de bijeenkomsten worden ingegaan.

Kennis delen en drempel verlagen

In de afgelopen tien jaar is in Hospice Wassenaar ruime kennis en ervaring opgedaan met palliatieve zorg in de terminale fase. In nauwe samenwerking met de huisartsen van Wassenaar, Voorschoten en Noord Den Haag verzorgen en begeleiden de verpleegkundigen van Florence, de vrijwilligers en de coördinatoren van het hospice dagelijks mensen die nog maar kort te leven hebben. Daarnaast participeren Florence en het hospice in allerlei kennisnetwerken. Het tienjarig bestaan is nu aanleiding om iedereen te laten delen in deze kennis en daarmee de drempel om in gesprek te gaan over het sterven te verlagen.

Verskillende onderwerpen

Verspreid over vier bijeenkomsten in 2016 komen de volgende onderwerpen aan de orde.

21 januari 2016

- Ongeneeslijk ziek, en dan? Impact en consequenties voor de zieke en de naasten.

14 april 2016

- Symptomen en behandeling. Feiten en fabels over morfine en delier.

22 september 2016

- Beslissingen rondom het levenseinde. Wilsverklaring, sedatie in de palliatieve fase en euthanasie.

17 november 2016

- Ongeneeslijk ziek, en dan? Veelgestelde vragen.

De bijeenkomsten vinden plaats in Cultureel Centrum Warenar, Kerkstraat 75, Wassenaar. Inloop vanaf 19.00 uur. Start programma om 19.30 uur. Einde van de avond om 21.30 uur. Aanmelden is niet nodig. Aan deelname zijn geen kosten verbonden.

De werkgroep ter voorbereiding bij elkaar (v.l.n.r.) Ernst Diek zorgmanager Florence, Els Freeke verpleegkundige, Danielle Koppens verpleegkundige, Jacques Hoornweg palliatief consulent, Elsbeth Zonneville en Ingrid Schonk coördinatoren Hospice Wassenaar.

Oprecht dankbare herinnering

Op de uitnodiging voor de herinneringsbijeenkomst die jaarlijks wordt georganiseerd, reageren veel naasten van onze overleden gasten bijzonder positief. Naast de bloemencereemonie, zang en muziek zijn er verschillende sprekers. Wij zijn altijd zeer erkentelijk als een familielid of vriend zijn of haar ervaringen in het hospice met de aanwezigen wil delen.

Dankbaarheid naar vader

‘Toen mijn vader bij aankomst in het hospice van de brancard op zijn bed werd gelegd, meldde hij luid en met opgeheven vinger dat hij van plan was niet langer dan twee weken te blijven want dan ging hij weer naar huis. Hij hield woord en verliet twee weken later het hospice, alleen niet om naar huis te gaan maar om begraven te worden.’

Aan het woord is Gerine Kraan. Zij typeert de kern van haar relaas als dankbaarheid. Dankbaarheid naar haar vader dat hij, ondanks zijn weerzin, toch instemde met opname in het hospice. ‘Ik ben diep dankbaar dat hem (en ons) een lange lijdensweg bespaard is gebleven. Hij was altijd bang voor wat hij noemde ‘de medische fuik’; het buiten zijn wil om levensverlengend doorbehandelen. Maar ik ben ook dankbaar dat hij - boven zijn eigen verwachting - in het hospice rust heeft gevonden. Zo voerde hij met alle kinderen en kleinkinderen afscheidsgesprekken. Hierna was hij klaar om te gaan en gaf hij zich over aan het onvermijdelijke. De medewerkers van het hospice maakten het voor hem mogelijk om tot het laatste toe de regie in eigen hand te houden. Dat was voor hem cruciaal.’

Dankbaarheid naar hospice

‘Ik ben ontzettend dankbaar voor de liefdevolle aandacht, de enorme zorgzaamheid - ook voor ons - en het gevoel voor timing. De dag van de opname legde een van de coördinatoren een hand op mijn schouder en vroeg mij hoe dit allemaal voor ons was. Ik hield het niet droog want het was precies de goede vraag op het juiste moment. Wat een alertheid, aandacht en gevoel voor timing.’ Ondanks het feit dat Gerine’s vader niet altijd even toegankelijk was, paste de hospicezorg zich naadloos aan. ‘Mijn vader kon onaardig en scherp uit de hoek komen. Soms ook naar de vrijwilligers en verpleegkundigen. Ik vond dat bijzonder gênant, maar de medewerkers bleven steeds aardig en begripvol. Heel knap! Na zijn overlijden wilde ik graag helpen bij de laatste zorg. Er had een verpleegkundige dienst die wij niet kenden, terwijl we graag een bekende wilden. Dat werd geregeld. Echt geweldig! Voor mij is dit hospice een voorbeeld van hoe goede zorg eruit moet zien.’

Wil de Looze

*Gerine Kraan;
In hospice kon mijn vader de regie in eigen hand houden*

Stichting vrienden van

Hospice Wassenaar

De stichting Vrienden van Hospice Wassenaar zorgt voor de noodzakelijke extra inkomsten ter dekking van de jaarlijkse exploitatietekorten. Donaties en giften zijn van harte welkom. Wilt u schenken dan kan dat op bankrekening NL11RABO0366150510

tnv Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar. U kunt ook donateur worden, meldt u zich dan aan via het e-mailadres vriendenvan@hospicewassenaar.nl. U krijgt dan in het vervolg deze nieuwsbrief twee keer per jaar toegestuurd.

Dank voor alle bijdragen

Wij mogen ons verheugen op de financiële ondersteuning in de vorm van giften en schenkingen. Door een jaarlijkse of eenmalige bijdrage kunt ook u meewerken aan de continuïteit van deze bijzondere vorm van hospicezorg. Met uw hulp zijn wij in staat om de kwaliteit van leven van onze gasten tot het laatste toe zo hoog mogelijk te houden.

De Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar staat jaarlijks garant voor het exploitatietekort van het hospice (voor 2016 geschat op € 80.000). Deze garantstelling geldt ook voor de drie daarop volgende jaren. Op deze manier blijft de continuïteit van de zorg gewaarborgd.

Ook in het tweede halfjaar van 2015 mochten we weer heel wat giften ontvangen: donateurs en andere gulle gevers brachten samen ruim € 15.000 op. Ook mochten we mee delen in de opbrengst van o.a. het benefiet golftoernooi op golfclub Rozenstein in Wassenaar en van de bazaars in de Messias en St. Jozef kerk (totaal ongeveer € 10.000). Enkele charitatieve stichtingen bedachten ons, evenals de diaconie van de protestantse gemeente en (families van) gasten zelf. De opbrengsten van verjaardagen of (huwelijks)jubilea nemen wij ook altijd met veel vreugde in ontvangst (in 2015 circa € 3.000).

Een woord van dank is hier op zijn plaats. Wij zijn buitengewoon erkentelijk voor elke bijdrage; groot en klein. Mede dankzij uw hulp zijn wij in staat ons bijzondere werk te doen en nét dat kleine extraatje te bieden dat zo'n heel groot verschil kan maken in de laatste dagen van het leven.

Mocht u ons ook willen steunen met een actie of wilt u donateur worden laat het ons dan weten. Neem contact op met het hospice of reageer via de website: www.hospicewassenaar.nl. Bij voorbaat zeer veel dank!

Gabrie Lansbergen

Voorzitter Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar

Afgelopen september werd wederom een benefiet golftoernooi ten bate van het hospice gehouden

De veilingmeester aan het werk tijdens de bazaar in de St. Jozefkerk

Prachtige opbrengst van de bazaar in de Messiaskerk. Hilde Westera overhandigt een cheque van € 4000 aan Gabriele Lansbergen

**Geen hospice zonder vrijwilligers
Zonder vrijwilligers geen hospice**